

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 9 de febrer de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 7 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 46. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyores, es reprén la sessió.

En primer lloc, voldria recordar a tots vostés que, tal com vaig dir ahir, el nou sistema instal·lat de megafonia i votacions inclou també que totes les incidències en els documents, que fins ara es repartien en paper, puguen ser accessibles directament des de cadascuna de la pantalla que té les seues senyories. Anem avançant amb el que és la progressiva eliminació del paper. I el sistema d'accés és molt senzill.

Per altra banda, volia dir-los que la Mesa de Les Corts, d'acord amb tots els grups parlamentaris, i excepcionalment, ha acceptat la petició de la il·lustre diputada Elisa Díaz, a la qual li estava reconegut el permís parental, en virtut del que estableix l'article 81.5 del Reglament de Les Corts i, per tant, que puga en la sessió de hui votar mitjançant el secretari primer i segon, utilitzant el procediment que ara s'ha elegit, que és el vot via Telegram, que se sumarà al final de cada votació.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 48.629, 48.628, 48.627 i 48.626)

El senyor president:

Informats d'estes dos qüestions, passem al punt número 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana. Com saben vostés, este procediment està articulat en l'article 169 del nostre reglament.

Començarà formulant la pregunta de control la il·lustre síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Done per reproduïda la pregunta.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell, conegeuda la pregunta, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig, vosté em pregunta pel grau d'incompliment. I jo li parlo i li vaig a donar compte del grau de compliment d'este Consell. Ja sé que per a vostés avaluar, actualitzar i complir no era, diguem-ne, la seua trajectòria. Però, en qualsevol cas, li vull dir que en este moment de 37 objectius que ens marcàrem en el pacte del botànic, estan tots en fase d'execució o executats; i 201 mesures més ara les posen damunt la taula perquè tots vostés i tot el poble valencià les avalue a través de l'actualització de l'acord.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable presidente.

Vicepresidenta.

Consellers.

«A la gente le digo que se esperen 488 días a que se acabe la concesión, que hará falta mucha gente. Se creará una bolsa de trabajo en la Ribera y se meterán a todos nuestros familiares, amigos y conocidos que estén sin trabajar y que quieren trabajar.»

President, l'Acord del Titànic resume en este párrafo que le acabo de leer literal lo que dijo un político suyo, un alto cargo nombrado a dedo suyo, de su gobierno.

Veinte años en la oposición la izquierda para acabar desvelando su verdadero propósito: colocar amigos, conocidos y familiares, igual que hicieron en su primera etapa. (Aplaudiments) Y 384 millones de euros más en este presupuesto para continuar creando agencias de colocación y chiringuitos de colocación, de los mismos que estaban cuando usted era jefe de gabinete del señor Joan Lerma.

Y mire usted, a todos ustedes les da igual lo que pase en la Comunidad Valenciana y a los valencianos, porque ya han conseguido sus dos objetivos: ganar y echar al Partido

Popular –ostras, siempre me equivoco–, perdón, presidente, que no han ganado, que usted es el presidente con el peor resultado en la historia democrática (*aplaudiments*) del PSPV, dicho sin ánimo de enfrentamiento.

Y, en segundo lugar, pisar moquetas, chafar palacios y subirse en el coche oficial y con escoltas, lo han conseguido.

Pero, mire usted, señor presidente, qué hay de los valencianos, qué hay de los intereses generales de los valencianos. A ustedes les da igual, y no lo digo yo, ya lo dicen los empresarios, que la inversión extranjera huya despavorida por sus trabas, eh, y por su inseguridad jurídica. Y no me diga eso de «hipoteca reputacional de la Comunidad Valenciana». Por cierto, señora Oltra, a Madrid se va a reivindicar y a hablar bien de la Comunitat Valenciana, no mal. (*Aplaudiments*)

El último año del Partido Popular: 814 millones de euros de inversión. Su primer año: 217 millones de euros. ¿Quién ahuyenta las inversiones? ¿Ustedes o nosotros?

En segundo lugar, le da igual las listas de espera quirúrgicas que aumenten. Ya no miran a los ojos a la gente. ¿Miran ustedes a Juan Sanchis y a Miguel, que han pasado siete meses y nueve meses para una operación de cataratas? Ellos ya no les pueden ver. Lo peor es que ustedes, (*aplaudiments*) para ustedes son transparentes, invisibles.

Y la educación, que la tienen hecha unos zorros y les da igual. Hay profesores sin cobrar medio año su nómina y nadie dice nada. Claro, son de la concertada, señor Marzà, son personas prescindibles, son sus enemigos ideológicos con los que hay que acabar. (*Aplaudiments*) ¿Por qué no someten a la voluntad de los padres, ustedes que defienden tanto la libertad para que elijan los padres el tipo de educación y el idioma que quieren?

Y qué decirlas de la pobreza infantil. 1.300.000 para pobreza infantil y 4.500.000 para levantar fosas. Ustedes que decían, ¿se acuerdan?, «venim a rescatar personas, a mirar-les als ulls». Hoy sabemos que no rescatan personas, que lo que han venido es a rescatar estadios de fútbol propiedad de Enrique Ortiz. (*Aplaudiments*) ¡3,7 millones! Señor Montiel, ¿qué le va a decir este fin de semana a las bases de Podemos en Vistalegre que usted apoya un gobierno que rescata campos de fútbol? (*Aplaudiments*)

Mire usted, ¿y los refugiados? ¿Y los refugiados? ¡Es posturero! Los refugiados. *Baleària*, un barco que traerá refugiados. Utilizando el drama de miles de personas. Y hoy sabemos, por una pregunta de Compromís, que la oferta de plazas del Consell incluye residencias saqueadas. ¿Sabe qué podían hacer? Utilizar los 3,7 millones de comprar el estadio de fútbol y dedicarlo a refugiados. (*Aplaudiments*) ¡Eso es rescatar personas!

Mire usted, sigo, les da exactamente igual los trabajadores de la Ribera, los engañan, igual que engañaron a los de Radiotelevisión Valenciana. Nosotros lo cerramos, sí, pero nunca les engañamos (*veus*) ni los utilizamos. Ustedes, sí.

Els vestirem... Señor presidente. Gracias. «Es vestiren amb les nostres robes, agafaren els nostres megàfons, ens diguirem tot allò que volérem escoltar, érem part del canvi; però a l'endemà de guanyar les eleccions, els treballadors ja no érem ningú, érem els culpables. (*Aplaudiments*) No callàrem. I el

govern d'esquerres digué que si cobres una indemnització ja no ets un heroi.» S'enrecorda, señora Oltra, d'estes parades? «I ara diu que el PP actua de manera..., abans dien, clamen, que el tancament era un colp d'estat i ara diuen que el Partit Popular actua de manera impecable. Podien cumplir les seues promeses, haver retirat l'ERO, la demanda, aplanar-se en l'Audiència Nacional. I no, van dir que el Partit Popular va actuar de manera impecable.

I mire vosté, (*remors*) que diuen... (*inintelligible*) ... «nosaltres ja estem morts, però en el nostre testament volem advertir –segona advertència–, no ens doneu mai l'esquena, mai, perquè els pròxims podríeu ser vosaltres». (*Aplaudiments*) Això ho diuen els treballadors, señora Oltra.

Éstas no son palabras mías. Son palabras de los extrabajadores, de aquellos a los que ustedes mintieron y utilizaron. Pueden firmar acuerdos, pueden firmar renovaciones, pero después de año y medio ustedes están agotados. Son una verdadera decepción. (*Aplaudiments*)

Señor presidente, ¿se acuerda de lo que usted y yo hablamos?

El señor presidente:

Senyora Bonig!

La señora Bonig Trigueros:

¿Se acuerda? Se está cumpliendo. Yo, de usted, me lo haría mirar.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, síndica del Grup Parlamentari Popular.

President del Consell, té vosté la paraula.

El señor presidente del Consell:

Moltes gràcies, señor presidente.

Senyora Bonig, continua l'espectacle!

Mire, sap una cosa? Sap una cosa que sí que és elemental? Sap qui hauria de pagar els 18 milions d'euros que vostés li van regalar a un especulador en Alacant, que pagava i finançava les campanyes electorals del Partit Popular? (*Aplaudiments*) Sap qui hauria de pagar els 18 milions? Vostés haurien de pagar els milions! Vostés haurien de pagar 18 milions! (*Aplaudiments*) Vostés! Vostés! Que li van regalar, que li van regalar els 18 milions!

L'únic que estem intentant nosaltres és salvar els 18 milions per als ciutadans valencians. Això és l'únic que estem intentant! No

rescatem camps de futbol. Estem rescatant la vergonya d'este poble que vostés van ultratjar. (Aplaudiments)

Mire, l'Acord del Botànic, l'Acord del Botànic és un acord que ha permés en menys de vint mesos, ha permés en menys de vint mesos..., ha permés en menys de vint mesos que moltes persones, que molts dels ciutadans d'esta comunitat visquen millor. 860.000 persones ja no paguen les seues medicines i no han d'abandonar els seus tractaments. 400 menors ara també, en situació de vulnerabilitat, també estaran en estes condicions i no hauran de pagar. I, per tant, mantindran els seus tractaments.

És la primera autonomia que ho implanta. 50.000 dependents cobren ja puntualment les seues prestacions. 305.000 famílies tenen els llibres gratis per als seus xiquets, debades. 1.600.000 valencians este any pagaran menys d'impostos, els de les rendes mitjanes i baixes. (Aplaudiments) Això és complir amb la paraula donada!

I en el pla econòmic, per més que vostés anuncien la gran catàstrofe, és que, clar, les dades són les que són i la gran catàstrofe és una esmena a la totalitat del Partit Popular cada dia, cada vegada que és una ix una nova dada, cada vegada!

Perquè este govern el que ha generat és simplement estabilitat, honradesa. Vénen ací els empresaris i saben què diuen: «Ahora ya no tenemos que pagar, ahora ya no tenemos que pagar.» (Aplaudiments) Honradesa! Honradesa! I a més a més diàleg, diàleg.

La Comunitat Valenciana els molesta molt, els molesta molt, no sé per què li tenen tanta mania als valencians, però la Comunitat Valenciana és la que més ha crescut en 2016. En concret, l'última dada, la setmana passada, el 3,9%! 7 punts per davant de la mitjana nacional.

En 2016, la Comunitat Valenciana ha rebut 24,7 milions de turistes. 7,8 milions eren estrangers. Xifres històriques.

L'altre índex de producció industrial ha estat el que més ha augmentat en tota Espanya, el doble de la mitjana, el 8,9. I estes dades s'han creat en allò que més els importa, que és la creació de més ocupació.

Des que començà la legislatura ja som 93.141 persones més afiliades a la seguretat social.

Per tant, vosté pot continuar amb l'art dramàtic, pot continuar intentant situar-se en l'òpera, avui que és un dia d'òpera. Però la realitat, la realitat no és més que la que jo li conte, que és la realitat dels ciutadans. Perquè vostés, sap el que feren en el seu moment? En el seu moment vostés feren una cosa molt important, vostés mateixa. Ajuda a l'habitatge: 60 milions d'euros d'ajudes sense resoldre. Ajudes amagades als calaixos per 40 milions. I 240 milions que va haver de reconéixer vostés davant de la intervenció de La Generalitat. Això era complir, senyora Bonig? Això era complir? (Aplaudiments)

I, per cert, ara que tindran també un gran espectacle operístic este cap de setmana que ve, jo l'únic que els demane és una cosa: complisquen amb allò que deuen als valencians, paguen d'una vegada els 600.000 euros que deuen a la Fira de València! Paguen! Paguen! (Aplaudiments) Paguen ja!

I de pas, no sols, no sols els 600.000 euros, que ja sabíem que devien, que paguen també totes les copes que se van veure a costa dels valencians i que ara ja hem sabut en què se gastaven els diners. (Aplaudiments)

El gran avantatge és que esta vegada, almenys, si van a Madrid espere que paguen, (rialles) espere que paguen.

Mire, l'Acord del Botànic s'està executant al ritme, al ritme que som capaços d'arribar. És veritat que en moltes coses mos agradaría anar molt més lluny. Però li dic una cosa. Mire, a soles en la llista d'espera que vosté dia, hi han cinc dies menys. És poc, però eixe és el camí. El camí del treball és poc, però quasi cent mil persones treballant més és millor que quan estaven vostés...

En el cas de l'educació, vostés estan contents que els xiquets i les xiquetes, quan acaben, no sàpien anglès, i nosaltres volem que sàpien anglès, valencià i castellà. (Aplaudiments) I això els molesta. Ho sent. Els molesta. Els molesta, perquè a vosté, senyora Bonig, li agradaría una societat cada vegada més desigual, més fragmentada. Vosté, senyora Bonig, el que sí que és evident és que està en tots els extrems, però l'extrem més greu és el de l'extrema imprudència.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Per a formular preguntes, la diputada Beatriu Gascó. Té vosté la paraula. (Veus) Senyories, escoltem amb silenci la pregunta de la il·lustre diputada.

Quan vosté vullga.

La senyora Gascó Enríquez:

Buenos días, presidente.

Bueno, ya han aprobado el decreto del chantaje lingüístico que se resume... (veus) *la realitat, la realitat* es que si quieres tener el máximo nivel de inglés y poder certificarlo, te obligo, te obligo a elegir valenciano. Y nos parece una auténtica vergüenza, nos parece un chantaje. Y además, dicen que con este decreto se garantiza el trilingüismo, lo acaba de decir usted aquí. Es decir, primero hacen chantaje y después mienten.

Porque presidente –y siento mucho decirle esto–, pero usted o miente o desconoce por completo el contenido del decreto y, por tanto, no se lo ha leído. Y lo que hace es creerse a pies juntillas lo que le dice su conseller, que no dispara ni una verdad.

Mire, el aprendizaje de las tres lenguas se garantizaba con nuestro decreto de plurilingüismo, que, por cierto, han tirado a la basura sin ni siquiera evaluarlo. Y ese decreto sí que garantizaba –y no el suyo, porque no se lo ha leído, le están engañando, presidente– la igualdad para los niños y algo muy importante, la posibilidad de elegir lengua para las familias.

Y lo que hacen ustedes ahora es atropellar tanto la igualdad como la libertad, para imponer, señor Puig, para imponer un modelo que es sectario, que no está consensuado y que sigue el *modus operandi* catalán. Pero además, por si todo esto fuera poco, tampoco cumple la legalidad.

Y por todo eso, le pregunto, presidente, ante este decreto del chantaje lingüístico, ustedes cuando se demuestre en los tribunales que están vulnerando derechos fundamentales de los valencianos, ¿dimitirá usted o dimitirá su conseller por mentir e intentar manipular el futuro de los valencianos con un decreto que es perverso? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Honorable conseller, té vosté...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

El cert és que el president li ho ha explicat molt clar. Nosaltres tenim clar quin és el nostre objectiu: volem que els nostres xiquets aprenguen l'anglés, el valencià i el castellà. Si vostés l'únic que volen és que els xiquets no aprenguen valencià ni aprenguen anglès, tranquil·ls, continuarem fent el que vostés feien, perquè no saben ni anglès ni molts d'ells tampoc saben valencià.

Per tant, (veus) tranquil·ls, (aplaudiments i protestes) no es preocupen, que el seu objectiu ja l'han complit. Que els nostres alumnes no sàpien anglès ja està complit. Gràcies, gràcies a vostés, el desastre. No es preocupen. Ja arribem nosaltres per a solucionar el que vostés no han volgut fer (veus i aplaudiments) en més de vint anys. No es preocupen. (Protestes i aplaudiments)

I ja que la que pareix que siga la lideresa del partit dels treballadors s'ha preocupat pels treballadors i treballadores, mentres vostés tiraven al carrer els 5.000 treballadors de la pública, nosaltres n'hem contractat més de 3.000 en tan sols díhuit mesos. (Aplaudiments i protestes) I a més a més, ja que es preocupen, ja que es preocupen ara, ja que es preocupen ara, per què no es preocupaven pels treballadors de la concertada, que els devien més de sis milions d'euros que els hem pagat nosaltres, que els devien vostés (Aplaudiments i protestes) des del 2008. ¿On estaven, on estaven les seues preocupacions?

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor... (Veus)

El senyor Zaplana López:

Señor presidente, le quería preguntar por su grado de satisfacción sobre los datos de la lista de espera que ha dado la consejería de sanidad después de un año íntegro de su gestión.

Porque la consellera acusó al Partido Popular, en diciembre de 2015, que dejaron una lista de espera de 57.000 pacientes, y un año después, diciembre de 2016, hay una lista M con 65.136, 7.000 pacientes más en espera, un incremento del 12%. Sus datos. 3.000 más esperando más de 180 días. Los datos son los que son, señor presidente, un 15% más.

¿Sabe la explicación de la consellera? Hay personas mayores y con más necesidades. Claro, en un año todos somos un año más mayores. (Rialles) A lógica y a enhufes, a la señora Montón no le gana nadie, señor Puig.

Por otro lado, su vicepresidenta se quejaba, se quejaba, pedía explicaciones, diputaciones permanentes y comparecencias cuando había un brote de gripe. ¿Sabe lo que dice ahora? Ahora dice que se quede la gente en casa, no vaya al médico y se quede tomando un caldito. (Rialles) Eso lo dice la vicepresidenta.

Y ahora yo me pregunto: ¿así (veus) rescata su gobierno, el gobierno que usted dirige a las personas? Mire, señor presidente, Miguel y Juan son dos claros ejemplos, pero mire, hay 510 niños esperando más de 180 días a ser intervenidos quirúrgicamente, 208 más que hace un año. No hay camas, las salas de espera están llenas, los médicos se sienten impotentes, porque la consellera está en las cruzadas contra la colaboración público-privada que ustedes están defendiendo.

Termino, presidente. La sanidad valenciana se tambalea, señor presidente. Mucha gente lo está pasando mal. El incremento en la lista de espera nos perjudica a todos. Señor presidente, a todos, no. A algunos, no. Pronto lo veremos. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Ante la falta de pregunta, tendrá que hacer una exposición, (veus) porque mire... El grado de cumplimiento. (Veus) Venga, que me quita...

El senyor president:

Senyoria, està en l'ús de la paraula la consellera. (Veus) La veritat és que és... Per a ser respectat s'ha de respectar. I en este moment demane (aplaudiments) que se respecte la consellera que està en l'ús de la paraula. (Veus)

Senyora consellera, disculpe la interrupció. Té vosté la paraula.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Mire, señor Zaplana, estamos en desterrar la corrupción, defender lo que es de todos, que es lo público y recuperar los derechos. Ustedes, que dicen que piensan en los valencianos, me gustaría saber si pensaban en los valencianos cuando había casos de corrupción también en la sanidad pública valenciana.

Me gustaría saber si pensaban en los valencianos en la mala gestión. 19 millones de euros de multa de la Unión Europea por facturas escondidas en los cajones.

Me gustaría saber si pensaban en los valencianos ante el despilfarro y también la mala gestión de esos carteles de hospitales falsos de 55.000 euros. Tenemos uno precioso en la Vall d'Uixó. En las listas de espera, ocultando pacientes. Más de 10.000 pacientes y 3,5 millones de días de demora ocultos, mentían en la lista de espera.

Ahora hemos disminuido 5 días las listas de espera. ¿No es suficiente? Probablemente, pero estamos en el camino correcto. Gastamos menos dinero y tenemos menos días de demora.

La gripe, la gripe en un plan de contingencia. Ustedes nunca pusieron uno. Con dinero encima de la mesa. (Aplaudiments i protestes) 3,5 millones de euros para afrontar la gripe 3,5 millones de euros para afrontar la gripe.

Pero mire, ustedes hacían referencia -y termino- a Madrid. Quizá cuando vayan a Madrid pueden hablar al gobierno central, que es del Partido Popular, que qué pasa con la universalidad, que nos han interpuesto un recurso de inconstitucionalidad. Y les explican que están pensando en los valencianos. En el copago farmacéutico, también recurrido. Un millón de personas verán que su salud empeora por ese copago farmacéutico que ustedes han puesto en el gobierno central.

Así que, mire, piensen en los valencianos de una vez y déjenos trabajar como lo estamos haciendo, con rigor, defendiendo (veus) lo público y recuperándolo. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el Grup Compromís.

Té la paraula el síndic del Grup Compromís, Fran Ferri.

Quan vosté vulga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat, des de Compromís volem preguntar-li sobre unes dades que hem conegit recentment i que són realment escandaloses. Vosté sap que menys del

2,3% de la inversió del govern central en ferrocarrils durant l'any 2016 va tindre com a destinació les línies ferroviàries valencianes, menys del 2,3%. Això és indignant, això és escandalós, per no dir-ho d'una altra manera.

Però el que no hauria de passar mai és que això ens deixe de sorprendre, perquè... No és una sorpresa, és una cosa que ens passa molt habitualment, però el que no hauríem de perdre mai, senyor president, és la capacitat d'indignar-nos davant este menyspreu, este insult del govern central cap als valencians i les valencianes.

Perquè això sí que és intentar aïllar-nos del món. Ara, vegen estes dades, entenc, amb estes dades en la mà, entenc el tuit del Grup Parlamentari Popular del cap de setmana, eixe que deia que «el valenciano aisla y tensiona». Perquè, clar, *si lo dicen en castellano, no tensiona*. Jo, per fer ací un poquet de distensió, diria que en *castellano* és evident que se pot tensionar i molt, perquè ho acabem de vore amb la que m'ha precedit en la paraula, ¿no? (Aplaudiments)

La resposta al perquè d'este tuit, no l'he trobada ni en la filologia, ni en la politologia, ni en el dret, ni en la sociologia. Per a trobar la resposta al perquè d'este tuit, he tingut d'acudir a la psicologia. Més allà de la psicologia, he tingut d'anar a la psicoanàlisi. N'hi ha un concepte molt interessant en la psicoanàlisi que es diu la projecció, que es definix de la següent manera: «La projecció és un mecanisme de defensa pel qual el subjecte atribueix a altres persones o coses les pròpies virtuts o defectes, fins i tot les seues carències.»

Per tant, senyor president, convindrà amb mi que les senyories del Partit Popular haurien de deixar de projectar amb el valencià el que suposen les seues polítiques.

Perquè, no ens enganyem, ¿qui està aïllat? Aïllen als valencians els que no es comprometen amb el corredor mediterrani, ni introduixen en els pressupostos el túnel passant o el parc central.

Aïllen als valencians els qui no executen les obres d'accions ferroviàries al port de Sagunt o al port de Castelló; els qui no invertixen en rodalies -per cert, el transport més utilitzat pels valencians i les valencianes-; els qui no complixen el protocol signat en 2011; els qui no milloren la freqüència entre Gandia i València ni desdoblén el Cullera-Gandia; els qui no restableixen el servei entre Xàtiva i Moixent i la Font de la Figuera; els qui no electrifiquen les vies entre València i Bunyol.

Aïllen als valencians els que han fet la destrossa entre el sistema ferroviari de València i Castelló, els que no volen estendre les rodalies a Benicàssim i a Vinaròs. Aïllen als valencians els que no invertixen en ampliar les rodalies a Elda i a Villena, els qui continuen deixat en un calaix el tren per la costa, eixos sí que aïllen als valencians.

En definitiva, els únics que aïllen i tensionen als valencians són els dirigents del Partit Popular a Madrid en les decisions que prenen allí les seues polítiques. (Aplaudiments)

Així que a les senyories del Partit Popular en este parlament els diria: senyories, com diria Sigmund Freud, deixin de projectar les seues carències i els seus defectes.

Però, perquè si no és prou tot això que li acabe de dir, l'altre dia va vindre el ministre Catalá i va dir..., per cert, exministre